

Josep Vilanova i Palau Ferré

Entre la decoració i l'art

Exposició:

*Josep Vilanova i Palau Ferré.
Entre la decoració i l'art.*

Del 3 al 14 de febrer de 2021
Sala Municipal d'Exposicions d'Igualada

Art Palau Ferré

619 90 77 58

info@palauferre.cat

www.palauferre.cat

@palauferre #palauferre

Publicacions de l'Any Palau Ferré - 16

Dipòsit legal: B 2241 – 2021

Any Palau Ferré 2021.

Commemoració oficial de la Generalitat de Catalunya.

Pere Camps
Regidor de Cultura
Ajuntament d'Igualada

IGUALADA, CIUTAT CREATIVA

És un honor per Igualada rebre l'exposició del centenari de Palau Ferré, titulada: "Josep Vilanova i Palau Ferré. Entre la decoració i l'art". És un homenatge d'amistat i artístic del decorador, interiorista i dissenyador igualadí Josep Vilanova, amb el pintor, escultor i ceramista de Montblanc, Maties Palau Ferré, un dels artistes més singulars del segle XX.

Aquest vincle artístic va portar que en nombroses cases d'Igualada hi hagi pintures del cubista Palau Ferré. Varen crear un estil molt particular, modern i funcional de peces úniques d'art contemporani català. Una de les peces icòniques de l'artista és el Paisatge d'Igualada de grans dimensions que des de meitat dels anys 60 presidia el Saló de Banquets de l'Hotel Amèrica.

Una exposició molt particular i nostrada, excel·lentment comissariada per l'historiador Francesc Marco-Palau, besnebot de Palau Ferré.

Així doncs us convidem a visitar-la del 3 al 14 de febrer a la Sala Municipal d'Exposicions. Una oportunitat de conèixer l'obra i el vincle d'ambdós artistes.

ART, DECORACIÓ I AMISTAT

Rosa de les Neus Marco-Palau
Doctora en Comunicació i
besneboda de Palau Ferré

Francesc Marco-Palau
Doctor en Història i
besnebot de Palau Ferré

Són nombroses les cases d'Igualada que compten a les seves parets amb algun quadre del cubista Palau Ferré. Són obres plenes de color en les quals l'artista representava aquelles figures femenines d'ulls ametllats, amb coloms, fruites o flors, que tant el van caracteritzar.

L'amistat entre el decorador i interiorista Josep Vilanova (Igualada, 1923-2016) i el pintor, escultor i ceramista Maties Palau Ferré (Montblanc, 1921- 2000), va oferir a les llars igualadines de la dècada dels seixanta i la dels primers setanta, la possibilitat de gaudir de quadres inspiradors en cases de disseny.

Es tractava d'una modernitat decorativa i artística que combinava l'interès per la funcionalitat i l'estètica de la casa que proporcionava el dissenyador igualadí amb la possibilitat de contemplar i gaudir de peces úniques de l'art contemporani català.

Així, ens fa molta il·lusió que en el marc de la commemoració de l'Any Palau Ferré, dedicat a la figura del germà de la nostra àvia, puguem recuperar aquest vincle d'amistat i col·laboracions creatives que Palau Ferré havia tingut a Igualada fa més de cinquanta anys.

LA CASA * DISEÑO

Paisatge d'Igualada

L'obra més singular que Maties Palau Ferré idea a petició de Josep Vilanova és per a l'Hotel Amèrica, que a meitats de la dècada de 1960 s'amplia exemplificant el dinamisme del moment. Des d'aleshores el Saló de banquets de l'establiment hoteler seria presidit per un Paisatge d'Igualada de grans dimensions, en el qual Palau Ferré hi sintetitza la seva mirada de la ciutat.

A l'oli, podem identificar-hi indrets i edificis plens de records: l'Ajuntament i la façana esgrafiada de Cal Roure, la plaça del Rei i l'antiga Teneria, diverses esglésies com la de Santa Maria, la Soledat o la del Roser, la plaça de la Creu, el riu Anoia, el passeig Verdaguer o la importància del tren, amb l'Estació Vella.

Es tracta d'un quadre icònic de disposició horitzontal, en què l'artista hi representa tot el conjunt d'elements arquitectònics amb una multiplicitat de plans. El resultat és especialment destacat, ja que la mirada aèria, reinterpretada a través del seu propi estil, li permet oferir una panoràmica global de la ciutat que convida a l'espectador a fixar-se en tots els detalls.

Vilanova ha querido construir aquí un sofá muy audaz. Aprovechando la altura de la base de la chimenea y prolongando la misma ha resultado un práctico sofá con unos almohadones verdes. El respaldo tiene un soporte estudiado especialmente para que sea confortable. Toda la pared es de madera de nogal barnizada en su color natural. Como elementos de adorno vemos un cuadro de Palau Ferré, una lámpara de techo de cristal y tres armas sobre el fondo blanco de la chimenea. El refractario sigue siendo la base de esta chimenea, que se aproxima luego como pared

Vilanova y su esposa durante la entrevista

traños problemas estéticos. Pero a José Vilanova no se le puede desligar de aquella guapa señorita que un día se cruzó en su camino y que hoy es su esposa. Muchas veces ocurre que la proyección profesional de un artista está estrechamente vinculada con su más entrañable colaborador. José y María se necesitan. ¡Y caminan juntos!

Nos gustaría hablar extensamente de la faceta humana de José Vilanova. De este hombre que nació en Igualada en el año 1923 —sigue viviendo allí—, y que pasó su infancia y su adolescencia junto a sus padres ayudándoles en la industria familiar de curtidos. Sin embargo, resumiremos diciendo que José Vilanova es un hombre

bueno, sencillo. Habla despacio, con perfecta dición. Es feliz, muy feliz. Va por el mundo con los ojos muy abiertos. Cualquier detalle tiene interés para él. Es tremendamente sensible, y sigue la extraordinaria aventura de la vida con naturalidad.

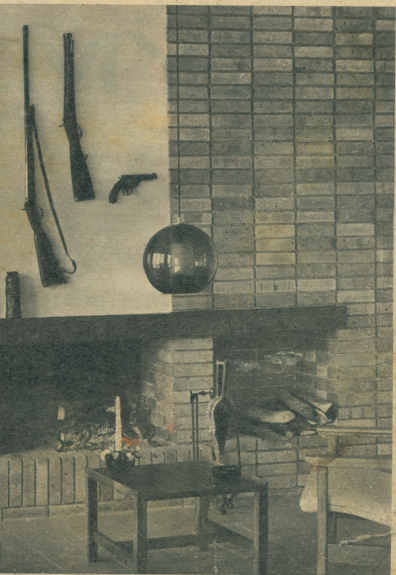
—Me gustaría —nos dice— decorar una tienda, de flores. La extraña fuerza cromática de los elementos naturales y artificiales merece un cuidado especial. Tal vez es la única tienda que no he decorado.

—¿Todavía? —Se apresura a concretar su exposo, con un cierto matiz de esperanza ilusionada.

—De quién ha aprendido José Vilanova?

considero, e didáctico en Sin embargo, obras de los internacional mi Recto -especializado do y estoy q timo momen «Hasta q sería la labor —Yo creo crea bienestar es algo que se sigue. Cualq encontrarse su, y por ello lo para que tros, los dec de tres pun pezar su tra des de la est 2. Presupues cliente; 3. N último. Para no lo dude, José Vilanova profesional el camino. L el teatro, y escenografía en el teatro los festivales do siempre n —¿Dejaría la escenografía No me he esta cuestión que no deva Igualada. Mi mi pequeño Así es José morado de a su vida. No cesario rodeo de encierro decorador. N con gatos sig a eccentricid de él. E sional que con ilusión, artista con y juntos —bra sincerid singular de mirada perdit más transpar cillez.

Escribe J. y E. Fotos: J.

“Els quadres són els vestits d'una casa i es poden gaudir”.

Maties Palau Ferré
La Vanguardia, 1998

També la premsa de l'època, com aquest reportatge d'El Correo Catalán del març de 1965, feia referència a la combinació decorativa resultant de la inclusió dels quadres de Palau Ferré en estances ben ideades, com les que plantejava Vilanova. El dibuix emmarcat de la noia amb el colom que apareix a la fotografia del diari exemplifica bé la bellesa i la serenitat que ofereixen les obres de l'artista.

Així, a través del decorador Josep Vilanova i la seva esposa Maria Marimon, de la històrica Fonda Maria de la Rambla d'Igualada, la capital de l'Anoia també va entrar a formar part de la trajectòria artística i personal de Maties Palau Ferré, el pintor dels paisatges primaverals, quadres del qual avui podem seguir gaudint en diverses cases de la ciutat.

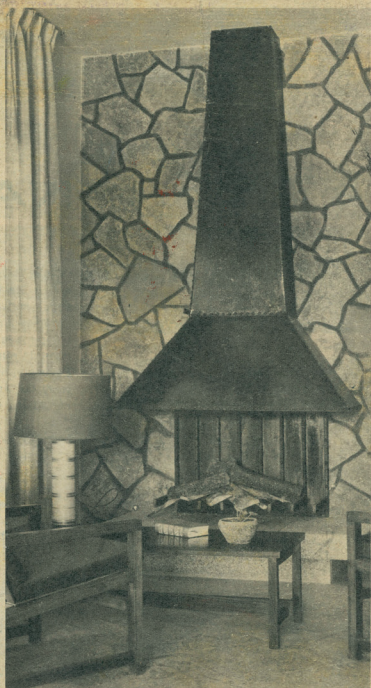
BARBA, J.A.; DURAN, E. José Vilanova
El Correo Catalán, 10 de març de 1965.

... de ideas. En principio, autómata realizaciones. Yo pienso que los grandes maestros es han influido en bastantes revistas de todo el mundo el corriente del último decorativo. ¿Este punto es necesario de un decorador? que el decorador y actualmente todo el mundo quiere persona desea su gusto en su caso recurrir al experto ayuda. Nosotras, partimos años antes de empujar. La posibilidad de la casa, lo limitado por el necesidades de este caso existe una solución.

... es un auténtico que conoce bien le interesa mucho le gustaría hacer sus decorados de igualdad para de Ballet han si- muy comentados. la decoración por la?

... planteado nunca. En realidad, lo sería nunca sería casa, mis amigos, ran mundo.

... Vilanova. En su profesión y de cree que sea ne- rse de una capa para ser un buen o va por la calle meses, ni recurre ideas para que ha- is un buen profe- marcha adelante, con Je. Su mano nanzas otra man- tidos por la pala- id-- recorren la cada día con la en los rincones tentes de la sen-

ni:
A. BARBA
DURAN

SOTERAS

Esta campana es de hierro, prefabricada. La pared es de piedra color gris, las uniones se han hecho con cemento portland. La base del juego se ha construido con granito, también gris. Y la cortina, del mismo color que el suelo, contrasta con los tonos naranja y rojos de los almohadones, del tréstrilo y de la pantalla de la lámpara de sobremesa. Otra creación de José Vilanova

L'estació
vella de
tren

Passeig
Verdaguer

Cal Roure

Plaça de
la Creu

Portal
d'en Vives

Passeig de
les Cabres

Plaça de
l'Ajuntament

Ajuntament

Basílica de
Santa Maria

La Tèneria

Església de
la Soledat

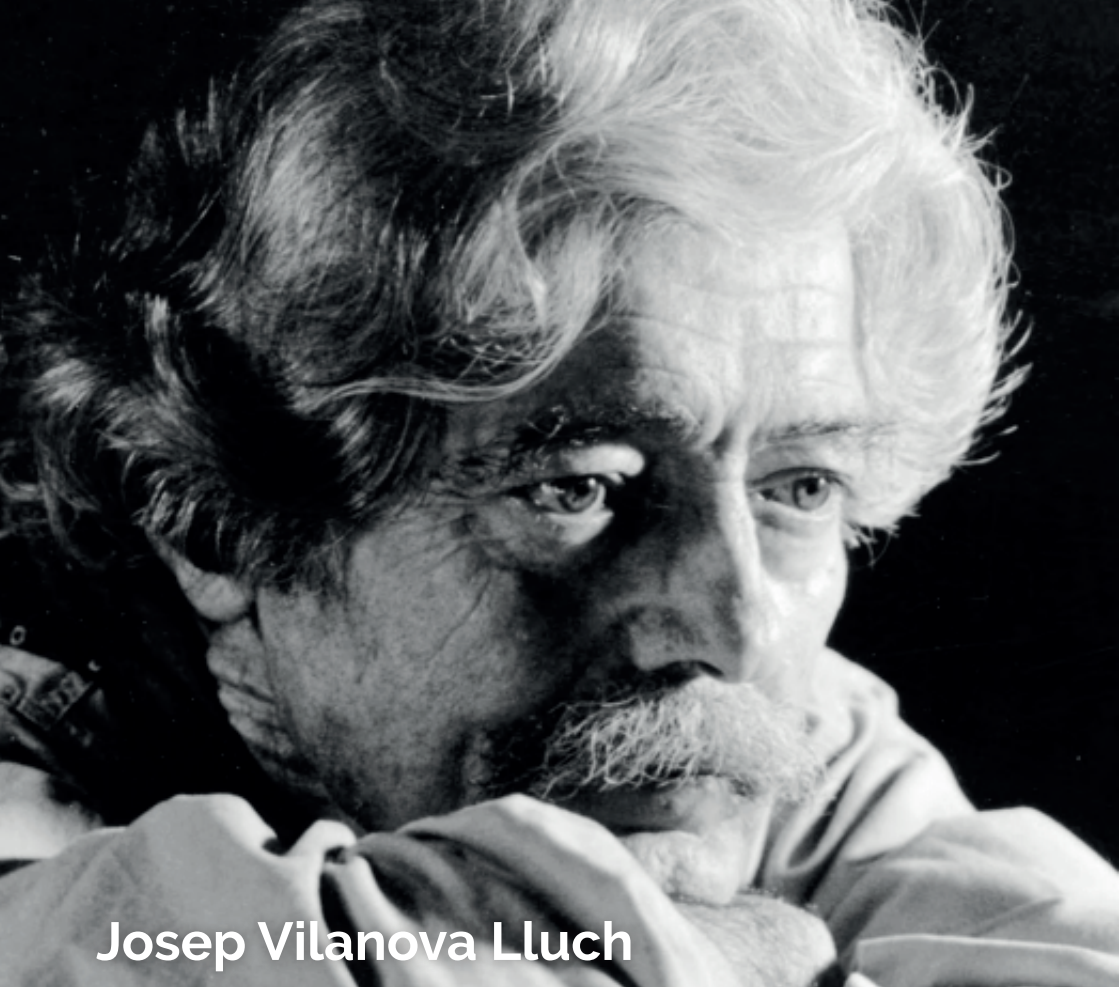
Plaça
del Rei

Riu Anoia

Portal de la
Font Major

Església
del Roser

Josep Vilanova Lluch

(Igalada, 1923 - 2016)

Decorador, interiorista i dissenyador.

Vinculat al grup Arts, sorgit a partir del Saló d'Artistes Igualadins dels anys cinquanta, Josep Vilanova va endinsar-se al món del disseny, especialitzant-se en aparadorisme i interiorisme.

D'aquesta manera, al llarg de la seva trajectòria com a professional del disseny, son nombroses les cases particulars, i els establiments comercials d'Igalada que han dut el seu segell, a més del Saló de plens de l'Ajuntament d'Igalada, el teatre del Cercle Mercantil o la façana de Cal Roure.

L'any 2016 els Premis Ciutat d'Igalada van reconèixer pòstumament la seva contribució a la cultura igualadina.

Maties Palau Ferré

(Montblanc, 1921-2000)
Pintor, escultor i ceramista.

Format a l'Escola Superior de Belles Arts Sant Jordi de Barcelona, Palau Ferré va ser un artista molt influït pel cubisme picassà, per la Barcelona dels Salons d'Octubre i pels anys viscuts a París, a la dècada dels cinquanta i els seixanta. També va exposar als Estats Units.

Vinculat als valors de la pau, la llibertat i la solidaritat va col·laborar amb diverses ONG i va donar suport a projectes socials i culturals. Conegut com "el pintor que cremava els seus quadres", és un dels artistes més singulars de l'art català del segle XX.

El 2021 se'n celebra el centenari. Commemoració oficial de la Generalitat de Catalunya.

